

Seweryn Roman Kulesza - srebrny medalista IO Berlin 1936 r.

Redakcja portalu olimpijski.pl

mjr sł. st. Wojska Polskiego, kawalerzysta i jeden z najzdolniejszych jeźdźców polskich lat trzydziestych, srebrny medalista olimpijski w drużynowym konkursie WKKW w Berlinie (1936).

Urodzony 23 października 1900 w Radomiu, syn Antoniego Franciszka (buchaltera w miejscowej fabryce) i Marii z Grzywaczów. Ze względu na czas wojny egzamin dojrzałości (program 8-klasowy) zdawał na raty: część w warszawskim Gimnazjum im. M. Reja (25 lutego 1919) i część (kończącą) przed Komisją Ministerstwa WRiOP w stolicy (25 lutego 1920).

Wstąpił do Wojska Polskiego (9 grudnia 1918) i przez kilka miesięcy walczył w składzie 1 p. Ułanów Krechowickich (Gródek Jagielloński), po czym odbył naukę w Szkole Podchorążych w Warszawie i przyfrontowej Szkole Jazdy w Brodach i już jako ppor. (1921) i por. (1921) służył w 10 p. Strzelców Konnych.

Rtm. Seweryn Kulesza na Tośce

Dalsze jego żołnierskie losy związane są z: kursem instruktorskim jazdy konnej w Centrum Wyszukolenia Kawalerii w Grudziądzu (1930-1931), funkcją instruktora klasy oficerskiej tej placówki szkoleniowej (od 1932) i dowódcą szwadronu w 7 puł. (od 1937).

Kulesza dobrze trafił. Jego przełożonymi byli świetni jeźdźcy. Miał u nich znakomitą opinię. Komendant Szkoły Jazdy Konnej CWK Adam Królikiewicz i główny inspektor jazdy konnej mjr Antoniewicz nie mieli dla niego słów uznania. Oficer wyróżniający się, jeździec wybitny, instruktor bardzo dobry, rokuje jeszcze większe nadzieje, bardzo ambitny, obowiązkowy, lojalny – pisali w opiniach.

Kulesza piął się w górę (od 1933 rotmistrz) zdobywając coraz większe sportowe zaszczyty: brązowy medal mistrzostw Polski w ujeżdżaniu i także brązowy w WKKW, oba na koniu Zagadka II (1934), złoty medal (na koniu Ben Hur) w WKKW i srebrny w ujeżdżaniu na Buku w roku olimpijskim (1936). I wreszcie start w Berlinie. W 1937 zdobył 2 tytuły mistrza Polski w ujeżdżeniu i WKKW. Startował również w prestiżowych konkursach o Puchar Narodów 7-krotnie, dwukrotnie zwyciężając (1933 Warszawa, 1936 Ryga).

Uczestnik kampanii wrześniowej 1939 (mjr, dowódca 1 szwadronu 7 puł. Lubelskich w składzie Mazowieckiej Brygady Kawalerii), po jej zakończeniu przedostaje się do Mińska Mazowieckiego, gdzie zostaje przez Niemców aresztowany i skierowany do oflagu w Murnau. Po jego wyzwoleniu Kulesza trafia do II Korpusu gen. Andersa, gdzie następuje (10 stycznia 1945) odtworzenie 7 puł. ale już jako pancernego pułku rozpoznawczego 3 dywizji Strzelców Karpackich.

Po zakończeniu działań wojennych pozostał na zachodzie i pracował w swoim fachu (Kanada, USA). Szkolił jeźdźców różnych nacji. Zmarł w Los Angeles 14 maja 1983 (nigdy po wojnie nie był w kraju).

* 1936 Berlin: WKKW indyw. – 21. na 50 start. z wynikiem 438.00 (zw. Niemiec L. Stubbendorff – 37.70); WKKW druż. – 2. na 14 start. z wynikiem 991.70 (zw. Niemcy – 676.65) – zdobywając srebrny medal. Partnerami Kuleszy, który startował na rezerwowym koniu Tośka (Ben Hur, podstawowy koń

naszego zawodnika był w Berlinie, ale po kontuzji piętki lewej przedniej nogi wdał się ropień) byli: Z. Kawecki (na Bambino) i H. Leliwa – Roycewicz (na Arlekinie III).

Bibl.: Słownik WF, 1986, z. 1, s. 109 (Michał Słoniewski); Pruski, Dzieje konkursów, s. 293 , 304-305 i dalsze; Głuszek, Leksykon 1999, s. 250 (tu błędnie nazwa konia Kuleszy – Tosca); Pawlak, Olimpijczycy, s. 143 (błąd, jak wyżej); Duński, Od Paryża, s. 454-455; Polish Americans in California 1827-1977, Los Angeles, 1978, s. 301-302; Pieczyński, I Bóg stworzył konia, s. 79; Łysakowska, Jeźdźcy olimpijscy, s. 33-35; Baza danych Muzeum Łowiectwa i Jeździectwa w Warszawie; CAW:AP 297.

Był wielkim żołnierzem. Wspaniale walczył na Toście na Igrzyskach Olimpijskich w Berlinie 1936. We wrześniu 1939 z Niemcami. 1945 roku 7 Pułk Ułanów Lubelskich był w II Korpusie pułkiem rozpoznawczym w 3 Dywizji Strzelców Karpackich.